

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 4. Operetur in te Christi mors primò æcerbiorem multò luctum, quàm filiæ Iephte & Iosiaë: quandoquidem præterquam quòd molestior fuerit, tibi etiam tota cefferit ad salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

§. 4. Operetur in te Christi mors primò acerbiorè multò luctum, quàm filia Iephæ & Iosif: quandoquidem præterquam quòd molestior fuerit, tibi etiam tota cesserit ad salutem.

Hinc elice primò luctum amarum & compassivum dolorem, quòd Christi debeas condolere Passioni, teipsum vt solam & vnicam considerans huius causam esse Passionis: cum omnem illam ita pro te nominatim pertuleris, ac si tantum in tui vergeret ipsa redemptionem. Licet tu causa non fuisses, sed nec eius occasio, vt eam pro te pateretur; in te tamen luctuosum excitare deberet dolorem, contemplari Dominum hunc adeo crudeliter sufferre tormentata, mortemque adeo ignominiosam manibus inimicorum, quibus natura non peperit inimicos. Est cor hominis carneum, eiusque viscera alieni torquent cruciatus tantò dirius, quanto sunt hi molestiores, & contra omnia iuris ordinem: & ipse qui patitur dignitate præcelsior, amari dignior, virtute spectabilior, & vt hæc pari debeat animis meritis.

Nemo facile describit luctum quo filia Iosif mortem plauerunt Principis filie Iephæ, de qua egimus alius. Dux hic inuictus & illustris copias suas militares contra Ammonitas producens in campum, Deo votum emisit, quòd si populum hunc Dei inimicum victor prosterneret, ducensque triumphum ex acie reuerteretur, illi in sacrificium dedicaret quicquid sibi primum ex domo procurreret obuiam. Votum hoc imprudens fuisse & indelicetum arguitur: sic illud accusat D. Ambr. *Namquam adducar, vt credam, non inuaniò Principem promississe Iephæ.*

D. AMB. 11. Votum secutus est effectus: etenim victor ex acie ab hoste rediens primum sibi obuiantem offendit filiam suam virginem, puellam vultus elegantia spectabilem, lætitiâ Israel, populi gaudium vniuersi. Præscia hæc patrem suum victoriâ clarum, & triumphò remeare gloriosum, præ gaudio excitata, foras proficit, puellis suis imperat, dominam suam sequantur eum tympanis & choris præcantem, Patremque prima recipit de victoria congratulans. *Occurrit ei vniuersa filia sua cum tympanis & choris: non enim habebat alios liberos.* Heu charissima filia, principium & finis doloris mei: tibi moris dandum est: sic enim Deo me voto obstrinxi. Itaque pluribus (a) intermissis eam Domino consecra-

Iud. 11. 24. *Occurrit ei vniuersa filia sua cum tympanis & choris: non enim habebat alios liberos.* Heu charissima filia, principium & finis doloris mei: tibi moris dandum est: sic enim Deo me voto obstrinxi. Itaque pluribus (a) intermissis eam Domino consecra-

uit holocaustum, Mors hæc tantum populo lacrum intulit, vt irremediabilibus eam deficeret lacrymis, præsertim puellæ virgines, quas tanta compassionis oppressit affectio, vt legem staret, qua quotannis præfixis diebus conuenerent, huius dolendæ mortis memoriâ lacrymis plangere renouaturæ: cuius solummodo nominis nuncupatio fontes illis aperiebat lacrymarum. Heu! virginem tam illustri natam progenie, tam moribus religiosam, tantâ obedientiâ commendabilem, cum omnibus pacificam & gratam, que præter bonum facere, nihil aliud nouerat, sicne paternis occumbat iugulata manibus, solendi voti gratiâ? Heu! quis temperet à lacrymis quid precor agerent, si manibus vidissent illum cruci-dari crudelissimis: quo vt non dolere inuideret, si vtrum cerereres illustrissimum, omnibus prodigum, omnibus beneficum, manibus traditur inimicorum, qui membratim ossa illi singula laxarent, & demum spiriti clausi affigerent tristissimos præ dolore gemitus deprementem? qua non compassione illi condideret? quòd si amantissimæ amicos hic esset totimos? quòd si frater tibi charissimus? quid si Pater amantissimus? An illum posses intueri, mœsta de pectore suspiria profereutem, nec tibi anima cotique tuam suspireretur? Numquid non eorum singula velut acutissimus pugio tibi viscera transfoderent?

Consideratu dignum est & memoratu quòd contigit in morte Regis Iosif. Erat hic mortum prohibere, religione, & benignitate insignis, bonorum fautor intimus, virtutis amicus, religionis reparator, viduarum subsidium, populum defensor, totiusque populi propugnator acerrimus. Accidit vt armis se defendere & opponere Regi Aegypti Necho proponeret, qui copioso instructus adueniebat exercitu: sed in campo Mageddo à sagittarum circumvallatus lethalè vulnus sagitta transfossus accepit. *ibi vulneratus est à sagittariis.* Ex quo vulnere humanis valens exit: vt populus hanc immaturam Regis sui vitâ dignissimi mortem intellexit, tantus omnes moror inuast, vt totus Israel sese in lacrymas plangendum effunderet amarissimum: vt autem luctus hic communior tantò fieret solemnior solemnificum statuit Propheta Hieremias æreus assuetus: nam hac occasione lugubre composuit (vt probat D. Hieronym.) epicedium, tristisquet illas suas lamentationes & Threnos, decretum insuper est, vt epicedium illud perpetuo celebraretur quotannis diem præfixendo ad hoc determinatum, in quo sicut anniversarium mor-

his ad hoc lamentabilis celebrabant, Regis nulli
facilitate & in populam magnificentia secundi
pater legibere illud epicurum cum lacrimis
placidum repetere. *Vniuersus Iuda & Hie-
remlen lacrum eum: Hieremias maxime cuius
amici canentes usque in presen-
tem diem lamentationes super Iosiam replicant, &
quasi lex obuia in Israeli: Ecce scriptum fertur
in lamentationibus. Nihil hoc te moueat, inquit
S. Doctor: eum enim in regno precesserunt
peruersi illi Reges Manasses & Amon, immites,
idololatra, sacrilegi, Prophetarum homicida,
honorum persecutores, quorum sceleribus non
secundus Deus irritatus, plagis maximis in po-
pulum deliquerat: quando vero sibi datum le-
tatur Regem tali pietate conspicuum, quali
persequeretur Iosias: qui murus illis erat a dex-
tera & sinistra, aut illum inque propugnaculum,
tam respectu Dei eximia sua religione comen-
dabilis, quam contra inimicos auri sui inuicta
fortitudine terribilis: quanto cum hoc solamine
gaudebant vberiori, tanto ex morte eius melle-
ta oppressi sunt amatori. *Et tempore post Reges
peruersi, Ies emas Israel erat in Iosia, & occiso
illu magno placuit in vrbis commotus est. Si his
aliquemque mortem illam accidisse alicuius
causa particularis, qui morti adiudicatus erat
causidiori: & ut a sagittariis percussus occum-
beret inhumans, quem, ut a morte Rex piissi-
mus eriperet, se ut scopum figuramque illis om-
nibus obiecit: quo non deberet hic dolore
transigi, Regem cernens graua hac toleran-
tem, tot tantisque circumscriptum hostibus in-
que trauolentissimis, qui susciperet in se cuncta
illa crudelissima verbera, plagasque mortales, qui-
bus ille foret afficiendus: Hic o Christiane tuus
esse deberet dolor amarissimus. Diuinum huic
tibi propono Regem Iosiam scopum omnium
sagittarum, in quem suas omnes illi colli-
mane sagittas, in brachia funes, in maxillas col-
lapsos, in humeros flagella, spinas in caput,
clauos in pedes & manus, fel & acetum in os,
in aures blasphemias, in cor lanceam. O triste
& lamentabile spectaculum!**

signum tristitia no vulgaris cinerem capiti suo
iunicebant, sed quando propius accedentes, di. Tob ab
stinctus illum agnoscebant, tantisque repletum amicis
videbant dolentibus, tanto fuerunt & Rupore & suis de-
merore perculli, ut quasi attoniti mentis impo. Actus
tes, & clingues toto septiduo petinasset. Ef-
fectus hic est doloris, quando grauis est (inquit
Aristoteles) & vnuquodq; suspirium quod Tob
ingemiscbat eorum viscera lancinabat, & quasi
insensibiles & extaticos efficiebat. Audiamus S:
Scripturam. *Cum eleuassent procul oculos suos
non cognouerunt eum, & exclamantes plorane-
runt, scissisq; vestibus sparserunt puluerem super
caput suum in caelum, & sederunt cum eo in terra
septem diebus & septem noctibus, & nemo lo-
quebatur ei verbum: uidebant enim dolorem esse
uolentem. Se mutuo attoniti intuebantur,
intensissimos eius pendentes cruciatus, illi
compassione tenerrima condolentes.*

Talem & te esse conueniet, dum diuinum
hunc Iob intueris, Dominum tuum, Patrem Tuis esse
tuum, fratrem tuum, tuum amicum contritum debere
& afflictum a planta pedis usque ad verticem, dolor no.
ex imo pectore suspiria ducentem, lacrymas de ster-
oculis ducentem vberimas. *Cum clamore ual-
de & lacrymis.* Porro si huic addas, te horum
omnium esse causam: quia tu sagittis confo-
diendus eras damnatus, & xternis ignibus con-
cremandus: tu illis omnibus ita diuine sagittis
plagisque vulnerandus: ipse vero seipsum ut
scopum illis omnibus recipiendis obiecit, ut non
immunis ab his & liber euaderes: nec non quod
se tibi praesentet in persona Iob gementem &
dicentem: *Sagitta Domini in me sunt, quarum
indignatio eblit spiritum meum: & serrores Do-
mini militans contra me.* Iterum per Hieremiam
conquellus. *Tendit arcum suum, & percussit me
quasi signum ad sagittam, misit in renibus meis
filias pharetrae sua.* Praeter hoc quod Pater aere-
nus omnes poenarum in eum afflictiones reice-
ret quibus tu eras demergendus, atque idcirco
de cruce moribundus ingemiscat. *Omnes flu-
tus tuos induxisti super me: Studiosè perpen-
de te horam omnium causam esse, ipsumque
pro peccatis tuis tantis torqueri cruciatibus:
quod tu ille, qui tot culpam reus in has eum
compuleris angustias: tu ille, qui rapinis fur-
tisq; ames eum captiuum doxisti: tu ille, qui
luxurii tuis tam diris eum flagellis exceperisti: tu
ille, qui vanis tuis ambitionibus caput illi spi-
nis transfodisti: tu ille qui tot reatus in ve-
xera peccata ad varia illum iudicum tribunalia
traxisti: tu in illum mortis dixisti sententiam:*

Hieron. Bapt. de la Duxa. Tom. IV.

tus ne iuxta eum ve crucifigeretur, condemnantur: tu eum clavis detines. in cruce confixum, quantum est ex parte tua. Quantum tuis oportet ve sit dolor compassionis? Hoc ex D. August. addit. *Quid commisit dulcissimi Iesu, ut se iudicarent? quod scelus tuum? qua noxa tua? qua causa mortis? Ego in tui causa doloris ego tua culpa occisionis, ego tua mortis merita tua vindicta flagitium, ego tua passio labor, tui cruciatu labor.*

Philipp. 2.3.

VI.

Hoc in nobis sciendum quod erat in Christo.

Hac o Christiane alta mente perpende, & consilio D. Pauli acquiesce: *Hac sentie in vobis quod est in Christo Iesu.* Hoc fecit in te quod carnis Christum sentienteem & pro vobis patientem: penas illas transferte in te: Quasi tu ipse eas patereris: & per hoc aliquatenus intelliges scelerum tuorum, quae eorum sunt causa, gravitatem. Non enim sentis: quia eorum non te gravat iusta puniitio: quam parum tibi molestem est flagellum quantumvis acerbum, docto indistinctum asseco? Vtinam in te dolores irruerent quos Christus pertulit: diadema illud spinosum quo nullum horribilius caput tuum crederetur: durissimi illi clavi manus tuas pedesque penetrarent! Animo revolue cruciatus quos nonnulli SS. sentierunt, quibus Dominus singulari dono misericordiae & gratiae concessit: ut illos in corporibus suis sentirent & paterentur; quemadmodum concessum fuisse nominis D. Francisci, & D. Catharinae Senensis. Quod si crudelissima illa flagra carnes tuas raderent, quibus Christi caro contacta laniabatur? O si post longos toleratos cruciatus refrigerium quo te solarentur, aliud non esset quam probrosae affigi crucis, & sui deficientis, pro deliciis potus tibi accitellisque propinaretur. Illas in te transfer cruciatus, eius te loco substitue qui patitur, & hoc suppose, quod quamvis omnia te realiter verèque obiderent, non tamen mississimam eorum partem sentires: quos Saluator perpessus est ob tenacitatem sanctissimi sui corporis, quod operante Spiritu Sancto formatum erat & organatum: nec non ex viucitate sensuum exteriorum & interiorum: atque ob intellectum sui cuiusque personae & soliditatem: quas sibi illatas sentiebat afflictiones & ignominias. Deinde minima eiusdem pena grauius illum torquebat infortunes, quam te possent omnes vel acerbissima. Quale tua debet esse compassio? quantum dolor? O quam ad normam huius tui deciderent verba illa: *quae David protulit Angelum Dei tenens euaginato truentoque gladio populum suum peste peccatentem, cum se to-*

rius culpa reuerti significet: *Ego sum qui pecca. 1. Reg. 24. 17. Veritatem obsecro manus tua coarctat me. O 24. 17.* Pater aeternae ego reus ille, ego peccator qui offendi, meum est omne flagitium, in me veritatem, oblecto illa peccata, illud supplicium? ego ille cogitationibus meis superbus: in meum redimeat illa spina caput: ego ille non cepit & auarus: cui parum est quod meos non impertiar pauperi promus facultates, insuper & illi proprias fur abstuli, terebent illi clavi manus meas rapacissimas: Ego ille ganeo, luxuria proluces, & carnis meae voluptatum sectator immundissimus, illum impetant & dilacerant illa altissima verbera: ego ille, qui vias ambulanti distortas, inhonettis meis croena laxas appetitibus, vanisque desideris: illi pedes meos clavi perfodiant.

Abhorptus harebat & velut exterritus D. August. VII. coram crucifixo genuflectens, manabat ut sonet D. August. oculi eius lacrymis, suspiria pectus esse: bat acerbius, & in tristis effusus plaudus lamentabatur, quem si interrogaueris: Pater sanctissime, dicitur quod te sic rapit in admirationem: quid tollit passionem extaticum? quid cor tuum alligit? quis oculos claudis in fontes liquefecit lacrymarum? Tantam stuporem, respondeat immutationem? ve supremum patitur Dominas, patris gloria, caeli grandium, fons puritatis, abyssus sanctitatis id quod ego meritus sum rebelle mancipium. Grauiora erit eius verba: *O mirabile censura conditio! o tu fabili mysterij dispensatio! peccati iniquus, & peccator nullus: delinquis vobis, & vapulas inueniunt: effudit impius, & damnatus pius: quod meretur in alio patitur: quod committit homo, sustinet Deus: Hinc ceptis Christo colligunt, & ardentissimas effundens lacrymas, in illaque emittent de corde suspiria, ait illi: quod illi redierit conuenit. Quo mase Dei tua descendit humilitas: quo tua flagrans charitas? Quo processit pietas? Quo creuit benignitas? Quo prouent compassio? Ego inique gessi, tu parca multa eris: ego facinus admisi, tu uisione pleberis: ego crimen edidi, tu fortuna subitueris: ego superbus, tu humilitatis: ego rursus, tu attenuatis: ego inobediens, tu obediens solus: inobediens laus: ego gula parus, tu modus eficeris: me ad illucram rapuit com upseto, tu amarior, te perfecta charitas auocit ad uocem: ego praesumptus, tu uicium, tu subisti: equulum, ego doler tibi, tu laboras: paritudo, ego frater delicti, tu laetaris clausus: ego panis doliolatum, tu filli gustas amaritudinem, &c.* Etia igitur Christiane, dolores illos patrisque

10

VIII. in te ferri, & cum pro scelibus tuis culpisque
 Cæcitas peccatorum, illas in te transfer, vt per hoc pro
 tu Gasificas, & aliquo modo persolvas. Caue
 ne quod si modo non feceris in hoc die misere
 ricordat, & benignitatis, hoc ipsum Dominus
 hic facit in die iustitiæ suæ: tunc etenim hæc
 omnia tibi pondus imponit, & sicut illa in se
 suspensio te illis erouerat, ita tunc illa tibi
 pondus imponens seipsum exonerabit. Hoc Va
 res ilbus Ezechiel quibdam obloratis prædi
 cit peccatoribus, illos perterrens hoc ipso quod
 tu in die extremæ iustitiæ est adhoros. *Prope
 est dies percussus, nunc de propinquo effundam in
 gentem meam in te, & iudicabo te iuxta vias
 tuas, & imponam tibi omnia scelera tua, & non
 parit oculos meos, nec miseror, sed imponam
 in vultu tuo, & abominaboris tua in medio tu
 rum. Hæc omnia verba prægrandes includunt
 timentis rationes: acramen hæc tantum pendet
 de: imponam tibi omnia scelera tua, quæ Vata
 bus legit. Dabo super te omnes abominaciones
 tuas. Nunc patet meus æternos omnes tuas
 tibi scelerum impostit abominaciones: cum
 committis his omnium reus, patior ego, vt tu liber
 tuas & inuocis: tunc autem illas in te condi
 cam, tibi imponam, quasi ad proprium illas
 & naturam conueniens locum: & quando qui
 dem potes meas à me in te inuocare transule
 rit quas ego in tuorum solus peccatorum satis
 factorem, vt his te exoneret, ego tunc illas in te
 transferam, & tam iuste dignetur tibi imponen
 tur, vt eas in æternum sis ipse toleraturus.*

tum: perditio nomen illi est, eo quod gratiam
 donaque consuntat cœlestia: veneno compara
 tur mortifero: quod cor lethaliter inficiat; ra
 dix est dolorum ac pœnarum: illas etenim cau
 dat perpetuas, ignem struit deuorantem; no
 men habet quod mors est, quia mortis causa est
 sempiterna: aliæque similia multa forisur no
 mina, quæ D. Chryllostomus expendit, quibus
 ostendit quantum in se malum sit, quæque no
 bis sine eius effectus horribiles. Porro nihil il
 lud euidentius exponit, quàm amarissima Passio
 saluatoris Filij Dei.
 Loquitur Deus Iob aliique difficilia, quæ
 dam & oblectra soluenda proponit argumeta,
 eorum quæ sibi soli reseruarat facienda factus
 homo, & in mundo manifestus: inter quæ hoc
 vnum erat, quod fecit, locutus de illo sub fi
 gura & simbolo balæne seu ceti? *Quis vela
 bit faciem indumonti eius? Quis tanta pollebit
 fortitudine, vt tollat latuam faciei monstru huic
 terribili, ac ferocenti? Cetus animal est cor
 poris vastitate horrendum, imò ipsa sua figurâ
 terribiliss: tanta etenim mole magnam est in
 quibusdam maribus: vt teste D. Basilio men
 tes adæquet excellentiores: N. autem Ambrosius
 ait. Quando supernus fructibus inuolare in su, post med.
 las. putes, montes altissimos summis ad caelum D. Amb.
 verticibus eminare. Hoc autem non ille mira
 bitur qui legerit, quod huic conformiter di.
 xerunt Plin. Solin. & noster Cardinal. Caie
 tan. & patet in historia Sancti Maclouij Episcopi:
 de quo hoc narrat Sigebertus: In mari nauigabat hic
 & illucente Festo Paschalis summopere desiderabat
 Missæ celebrare sacrificium: & ecce inexpectatè Deo sic dispen
 sate insulam quandam, vt sibi per suadebant, nau
 tæ detegunt instar altissimi montis. Rogauit
 vir Sanctus naucleros: vt ad illam propius ac
 cederent; in quam eieci, & erecto altari Mis
 sæ sacrificium Episcopus obtulit: cumque iam
 nauem repeterent, & aliquantulum recessis
 sent in altum, aduertunt insulam moueri, &
 tandem agnoscent cetum fuisse, qui motu suo
 totum illum pelagi tractum commouit. Con
 uenit autè illi quod Deus de illo dixit, tam ma
 gnum esse & potentem, vt motu suo mare per
 turbet, & tempestatem suscitet non exiguan.
*Reversere facies quasi illam profundum inare, &
 ponas quasi cum anguenta bullinas. Porro quòvis
 hoc monstrum sic adeo ferax, particulatè tamen
 in vultu præfert ferocitatem: quia præterquam
 quod in figuris ac partibus eius sit horribi
 lis, ignem videtur ex illis omnibus exhalare:**

Q. Oculos

§ 5. Perpende secunda ex hac Christi morte
 malitia peccati grauitatem: est etenim ba
 lens, cuius nunc latua detegitur.

II. De secundo: quanta sit peccati grauitas,
 & quanto perè habendum sit execrationi.
 Cum ipse Dominus probè nouerit ne
 dum nos hæretic in missena talia committendo,
 sed insuper hæc tanta patremus facilitate, imò
 tanta delectatione, quanta sitiens calicem ebibit
 aquæ frigidissima. *Sicuti quis aquam iniquita
 tem: Nihil ita cordi habuit, quam mala omnia
 nobis aperire quæ peccatum in se contemphen
 dit, & nobis peccando iucramur, variis signis,
 similitudinibus, symbolis, ac nominibus. Gla
 dium appellat executum & limacum, qui corpus
 animæque transfodiat: Leo dicitur vorax qui
 cuncta dilaniet bona, & ossa comminuit vietu*

tuam: perditio nomen illi est, eo quod gratiam
 donaque consuntat cœlestia: veneno compara
 tur mortifero: quod cor lethaliter inficiat; ra
 dix est dolorum ac pœnarum: illas etenim cau
 dat perpetuas, ignem struit deuorantem; no
 men habet quod mors est, quia mortis causa est
 sempiterna: aliæque similia multa forisur no
 mina, quæ D. Chryllostomus expendit, quibus
 ostendit quantum in se malum sit, quæque no
 bis sine eius effectus horribiles. Porro nihil il
 lud euidentius exponit, quàm amarissima Passio
 saluatoris Filij Dei.
 Loquitur Deus Iob aliique difficilia, quæ
 dam & oblectra soluenda proponit argumeta,
 eorum quæ sibi soli reseruarat facienda factus
 homo, & in mundo manifestus: inter quæ hoc
 vnum erat, quod fecit, locutus de illo sub fi
 gura & simbolo balæne seu ceti? *Quis vela
 bit faciem indumonti eius? Quis tanta pollebit
 fortitudine, vt tollat latuam faciei monstru huic
 terribili, ac ferocenti? Cetus animal est cor
 poris vastitate horrendum, imò ipsa sua figurâ
 terribiliss: tanta etenim mole magnam est in
 quibusdam maribus: vt teste D. Basilio men
 tes adæquet excellentiores: N. autem Ambrosius
 ait. Quando supernus fructibus inuolare in su, post med.
 las. putes, montes altissimos summis ad caelum D. Amb.
 verticibus eminare. Hoc autem non ille mira
 bitur qui legerit, quod huic conformiter di.
 xerunt Plin. Solin. & noster Cardinal. Caie
 tan. & patet in historia Sancti Maclouij Episcopi:
 de quo hoc narrat Sigebertus: In mari nauigabat hic
 & illucente Festo Paschalis summopere desiderabat
 Missæ celebrare sacrificium: & ecce inexpectatè Deo sic dispen
 sate insulam quandam, vt sibi per suadebant, nau
 tæ detegunt instar altissimi montis. Rogauit
 vir Sanctus naucleros: vt ad illam propius ac
 cederent; in quam eieci, & erecto altari Mis
 sæ sacrificium Episcopus obtulit: cumque iam
 nauem repeterent, & aliquantulum recessis
 sent in altum, aduertunt insulam moueri, &
 tandem agnoscent cetum fuisse, qui motu suo
 totum illum pelagi tractum commouit. Con
 uenit autè illi quod Deus de illo dixit, tam ma
 gnum esse & potentem, vt motu suo mare per
 turbet, & tempestatem suscitet non exiguan.
*Reversere facies quasi illam profundum inare, &
 ponas quasi cum anguenta bullinas. Porro quòvis
 hoc monstrum sic adeo ferax, particulatè tamen
 in vultu præfert ferocitatem: quia præterquam
 quod in figuris ac partibus eius sit horribi
 lis, ignem videtur ex illis omnibus exhalare:**

Q. Oculos